

Univerza v Ljubljani,
PEDAGOŠKA FAKULTETA,
Kardeljeva ploščad 16, Ljubljana

GALERIJA PeF

RAZSTAVA

3. LETNIKA LIKOVNE PEDAGOGIKE

SLIKANJE

Monika Plemen

Del raziskovalno študijskega procesa pri predmetu Slikanje v tretjem letniku je sintetični prostor slike, kjer svetloba prestopa v barvo in obratno. Del postopkov slikanja na tem področju je tudi kapljanje barve, kot slikarski ritual kjer se nanosi zgoščajo v nezavedna, psihotična področja, ki vzbujajo našo podzavest in osmišljajo ravnino slikovnega polja kot izrazito avtonomno področje.

Gre za področje informela, kjer so nanosi večplastni, zgoščeni bodisi v dramo naše bivanjskosti, obenem pa skozi svetlobne učinke (kadar slikamo proti svetlobi), ohranjajo veliko količino igrivosti – igrive raznolikosti, kjer se študijsko slikarstvo neposredno družijo s področjem infantilnih vsebin.

Posamezna dela študentje v postopku slikanja združujejo v raznolike kolažirane oblike, kjer slika že prestopa robove in kjer se prostor podvoji v naročju slikarskega objekta.

Pri kapljanju gre za izrazito gibljivost prostora, za poudarjeno repeticijo in dinamizem, ki ga študentje povzemajo kot lastno razigranost duha brez vmesnih, narativnih ovir, kot govorico lastnega telesa s poudarjeno gestualnostjo, kjer slika občasno utripa v sublimnem prostoru.

Refleksije na vodenje pri poučevanju so na tem področju že utečene in temeljijo na spoznavanju snovnosti barve, na njeni transparentnosti in žarenju, na učinkovitosti barvnih sledi in madežev, na avtonomnosti barvnih vsebin, na gestualnosti ter na vsebinah, ki razgrinjajo temeljne nezavedne ustvarjalne postulate.

Mentor: prof. Z. Huzjan

20. 3. 2016

KIPARSTVO

Katja Lampret

Pri kiparstvu 5. semestra so se študentke srečale z osnovnimi kiparskimi problemi kot so vertikala – horizontala, svetlo – temno in gravitacija. Tretje delo z izpostavljenim problemom gravitacije so preoblikovale z mislijo na simetrijo oziroma asimetrijo.

Kiparstvo 6. semestra se posveča oblikovanju oblik namenjenih reproduciranju in obvladovanju konceptualno zahtevnejših kiparskih materialov in tehnik.

Ob skupnih izhodiščih so koncept dela, material in oblika ostali v domeni kreativnosti študentk. Tako so nastale raznolike rešitve zadanih likovnih nalog. Za predstavitev na razstavi, ki kaže presek ateljejskega dela v tretjem letniku študija likovne pedagogike, je vsaka študentka sama izbrala svoje delo in mu določila mesto v prostoru ter v dialogu s kolegicami. Zavedali smo se množičnosti razstavljenih del in v tem pogledu poskušali najti najustreznejšo skupno rešitev.

Mentor: prof. Mirko Bratuša

GRAFIKA

Ana Šorli, Krice-krace, suha igla, 2016

Pri grafiki se študenti 3. letnika srečajo s tehnikami globokega tiska, najprej z njihovimi mehanskimi različicami. Tokrat se na razstavi predstavljajo s tehniko »suha igla«, ki omogoča neposreden zapis z jekleno iglo v zglačeno površino cinkove plošče. V bolj ali manj grobe raze se vtire tiskarska barva, iz globin matrice se s pomočjo grafične stiskalnice risba odtisne na vlažen papir. Predstavljeni sta dve nalogi: notranji prostor in tonske ubranosti.

Pri prvi nalogi smo s študenti analizirali grafično delo Giovannija Battiste Piranesija (1720 – 1778), ki je mojstrsko predstavil arhitekturne notranjosti zaporov z izrazitim smislom za komponiranje svetlo-temnega v likovnih kompozicijah. Študenti so lahko izbirali med upodobitvami resničnih interjerjev, izmišljenih prostorov ali konstruiranih prostornin. S svetlobo in temo, črtno in točkovno fakturo so prostorom vdihnili osebno občutenje, doživljanje ambientov.

Druga naloga je bila motivno svobodna, problemsko pa so študenti obravnavali izpovedne vrednosti valeurskih ključev oz. tonskih ubranosti. Od visokega mola do nizkega dura so v več zaporednih tiskih stopnjevali tonska razmerja in skladno z vsebino izbranega tonskega načina poizkusili izraziti doživljajsko plat povezave med motivom in njegovo likovno formulacijo, formalizacijo.

Od zaporedne tehnične postopnosti, individualizirane aktivnosti v vseh fazah nastajanja grafičnega lista študenti usvojijo osnovno disciplino področja globokega tiska. Tako se pripravijo za bolj zapletene postopke kemičnih tehnik, ki jih čakajo v naslednjih nalogah. Pregled kaže bolj vstop v problem, kakor njegovo finalno elaboracijo, a vendar med

razstavljenimi deli najdemo tudi taka, ki presegajo naloge osnovnega spoznavanja z novim grafičnim področjem.

Mentor: prof. Črtomir Frelih
3. 5. 2016

RISANJE

Katja Sorta

Risanje 5 in 6 sta predmeta, ki se kontinuirano nadaljujeta v tretjem letniku študija Likovne pedagogike. Posvečena sta študiju slikovnih prostorov, kot jih je v zgodovini umetnosti vzpostavil modernizem s svojimi značilnimi raziskavami in radikalnimi ter dogmatičnimi pojmovanji. Kljub temu, da se je modernizem uradno zaključil koncem sedemdesetih let 20. stoletja, je njegov jezik še zmeraj v uporabi, prisoten v svetovnem umetniškem dogajanju in kot tak še zmeraj vreden vse pozornosti. Tvori korenine umetniških izrazov današnjega časa, njegove skrajne izpeljanke so velikokrat vodilne ideologije znotraj sodobnega likovnega ustvarjanja in še zmeraj legitimni oblikovni prijemi. Modernizmu sledi obdobje postmodernizma, ki prinese še dodatne značilnosti tem raziskavam in ustvari pogoje umetniškega dogajanja, kot ga poznamo danes. Zanimivo, kako ideološkim in oblikovnim zahtevam sledi risba. Na več mestih modernističnih razglabljanj se je pojavila ideja o smrti slikarstva in koncu umetnosti, toda vsakič znova se je vzpostavilo nadaljevanje, pogosto še intenzivnejše. Risba se tem spremembam plastično prilagaja še danes. S takšnimi mislimi v uvodni pripovedi

spodbujam študentke in študente, da se s svojim risanjem prebijajo skozi metamorfoze različnih pojmovanj slikovnega prostora. Risanje 5 je pot od impresionističnega prostora do suprematizma oziroma dadaističnih idej, Risanje 6 pa je pot od nezavednega h konceptualnemu, z drugimi besedami, od nadrealizma prek konca modernizma do postmodernističnih značilnosti sodobnih umetniških del, ki nas spremljajo v življenju. Na tej poti, ki se ukvarja predvsem s vprašanji Kako risati?, ne toliko s Kaj risati?, se lahko vsakdo najde v svojih afinitetah in averzijah do posameznih obdobj, slogov in ideologij. Na ta način odpravljamo predsodke, spodbujamo kritično razmišljanje in vrednotenje izrazov, ki so se zgodili v preteklosti in tvorijo današnjih pojem risbe. V kolikor je modernizem doprinesel razvoju in razširil možnosti likovnega izražanja, je nujno, da ga poznamo in ohranimo, sicer nam grozi oženje naših prostorov in možnosti izraza, pač v slogu nevarnosti splošnega nazadnjaštva in pozabe, ki naposled omogoči ponovno izumljanje že nekoč iznajdenih idej.

Mentor: doc. Andrej Brumen Čop

Razstava bo na ogled od 4. 5. 2016 do 27. 5. 2016,
od pon. do pet. med 8. in 18. uro, v sob. med 8. in 14. uro.